

gerlig Frihed, at man ikke burde komme ind paa den Slags Bestemmelser. Derfor vil jeg stærkt anbefale at stemme for Ændringsforslaget til § 9 om, at 2det Stykke gaar ud.

Finansministeren (Brandes): Der er af Udvalget stillet to Ændringsforslag. Det ene gaar ud paa, at for Vin til en Detailpris, der er mindre end 2 Kr., skal der kun betales en Afgift af Halvdelen af Detailprisen. Man mener, det vil være finansielt fordelagtigt at indføre denne Bestemmelse. Jeg er ikke fuldkommen overbevist derom, men der er en Mulighed derfor. En anden Grund end den rent finansielle til, at man har ønsket denne Bestemmelse, er, at ikke alene Vine i Ordets egentligste Forstand, men ogsaa Frugtvine og lignende falder ind under Afgiftsbestemmelsen. Endelig er der vel ogsaa en tredje Begrundelse, nemlig, at man ønsker, at den billige Vare overhovedet skal slippe billigere. Hele Udvalget har ønsket denne Ændring indført, og jeg kan tiltræde den.

Det andet Ændringsforslag, Udvalget har stillet, er til § 9. Hvis det vedtages, vil de private Vinejere eller Vindrikkere ikke komme til at betale Afgift af den Vin, der er nydt, inden Loven træder i Kraft. Jeg har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, fordi jeg ikke kan nægte, at nu, da Lovens Emanering, som jeg tør haabe vil finde Sted, kommer saa sent efter Forbudets Udstedelse, og da de private dog ikke har haft en Forpligtelse til at føre Regnskab med, hvor meget Vin af deres Beholdninger de har drukket i de 6 Uger fra 1. September til 15. Oktober, vilde det blive for meget af en Chikane, om jeg saa maa sige, overfor den enkelte og ogsaa støde paa praktisk Uigennemførlighed, hvis man skulde gaa dette efter.

Medlemmerne af det konservative Folkeparti og det frikonservative Medlem af Udvalget har stillet en Række af Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Efterbeskatningen af Vin hos handlende, Restauratører o. s. v. overhovedet skal udgaa af Lovforslaget. Det er en principiel Indvending, man her gør gældende. Det undrer mig noget, efter at man i 1912 overfor et ganske lignende Forhold har vedtaget en Efterbeskatning, nemlig af Spiritus, og ikke alene hos handlende, men ogsaa hos private. I det daværende Lovforslag, som det blev forelagt, var der foreslaaet Efterbeskatning hos de handlende. Under Behandlingen i Folketinget blev der indsat en Bestemmelse om Ef-

terbeskatning hos de private, og man gik ind derpaa. At man nu under overordentlige Forhold, hvor det gælder at skaffe Statskassen saa stor Indtægt som muligt, modsætter sig at gentage en Forholdsregel, som man i Fredstid, om jeg saa maa sige, villigt gik ind paa, ja delvis endog krævede fra Rigsdagens Side overfor Finansministeren, det forekommer mig ikke at være ret naturligt. Jeg beder den ærede Ordfører for Mindretallet (Piper) betænke dette Forhold; han vil sikkert indrømme, at her foreligger noget ganske lignende som den Gang.

Hvad Beskatningen af de private Vinbeholdninger angaar, ved den ærede Mindretalsordfører og andre, at jeg i og for sig ikke har stillet Forslag derom, men at tre Partier i Folketinget har ønsket denne Bestemmelse, og i den Form, hvori den nu foreligger, forekommer den mig at være en saa mild Forholdsregel, at man kan være med dertil. Havde der været Enighed mellem Landstingets Partier om at fjerne denne Bestemmelse, skulde jeg i og for sig ikke have modsat mig det — dette har jeg udtalt i Udvalget, og jeg synes, det er rigtigt, jeg ogsaa udtaler det her —, men en saadan Enighed har der ikke været. Uoverkommeligt for den private at gøre Anmeldelse af sit Forbrug hver tredje Maaned kan det dog virkelig ikke siges at være. Naar det ærede Medlem (Piper) siger, at den vedkommende har indkøbt den omhandlede Vin under helt andre Forudsætninger, til en Pris, som nu fordobles o. s. v., maa jeg dog henpege paa, at han er jo ikke forpligtet til at drikke den Vin, han har liggende. Han kan indskrænke sit Vinforbrug, hvis han vil undgaa at betale Afgiften, og han kan da endelig ogsaa købe Vin under samme Forhold som alle andre Mennesker og lade sin egen Vin blive liggende. Jeg mener derfor, at som Bestemmelsen foreligger, er den ikke af en saadan Karakter, at man ikke skulde kunne acceptere den fra alle Sider; men jeg vilde, som sagt, have kunnet gaa med til, at den gik ud, fordi den finansielt, fiskalt taget naturligvis kun har overmaade ringe Betydning. Jeg haaber, at Angivelserne vil indkomme saa rigeligt og sikkert, at enhver Undersøgelse kan undgaas. I hvert Fald er det jo ikke Meningen, som jeg undertiden har set det fremstille, at Politiet skulde løbe rundt i alle Huse og undersøge de private Beholdninger. Det vilde for det første være uoverkommeligt for Politiet, og for det andet skal man ikke gaa ud fra, at vor